

KLEKTAĆ (8) *vb impf*

e oraz a jasne.

inf klektać (1). \diamond *praes 1 sg* klekcę (2). \diamond *3 sg* klekce (4). \diamond *imp 3 pl* niech klekcą a. niech klekczą (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (pięć z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Powodować odgłos uderzając dłonią w dłoń; tu w przen (1) :*

Zwrot: »ręкома klektać« (1): Rżeki niech ręкома [połem klekczą [plaudent manu] y gory fie vraduią od obliczności pańskiej iż przyłzedł sądzić ziemię. WróbŻołt 97/8.

2. *Pleść głupstwa, wiele mówić; blatire, blaterare sermone, fabulari Mącz (7) : Blaterare sermone, Klektać/ albo/ yęzykiem prożno mówić. Mącz 25d, 25d.*

klektać o kim (1): Fabulor, Powiedam/ Báye/ Klekcę o kiém. Mącz 113b.

a. *Nawiązanie do możliwego znac. 3.: o bocianie 'wydawać głos stukając dziobem' (4) :*

W porównaniach (4): Gdyż tám niewie co lámá iáko kácżká klekce. RejWiz 39, 30v; Więc byś go chciał poćciwemi słowy albo hámowác á co wżdy z nim mowić/ á což po tym kiedy mu nie rozumieć/ á on klekce iáko bocian RejZwierc 62, 218.

Synonimy: 1. klaskać; 2. bajać, blegotać, klecić, plapać, pleść, szczebietać, świegotać.

Formacja współrzenna cf KLEKOTAĆ.

Cf KLEKTANIE